

ಜೋಕಾಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಾಗ
ಜೋಗುಳವ ಹಾಡಿದ ದನಿ ನಿನ್ನದು..
ನಾ ಸಂತಸ ಪಡುವಾಗ
ನಗುವ ಮನ ನಿನ್ನದು....

ಎಂದು ಆಗಮಿಸಿದೆ ನೀ ನನ್ನ
ಬಾಳಲಿ ತಿಳಿಯದು.. ಆದರೆ
ನನ್ನ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿ ತಿರುವಲೂ
ಮೂಡಿಸಿರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಛಾಪು...

ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದ ಜಾರಿದ
ಪ್ರತಿ ತುಂತುರು ಮಳೆಯಲೂ
ನೀ ನೆನೆದೆ...
ನನ್ನ ನಗು,ಅಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು
ಭಾವನೆಯನೂ ನೀ ಆವರಿಸಿದೆ...

ನನ್ನ ನಾಜೂಕು ಹೃದಯವ
ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿ
ಅದರೊಳಗೆ ಚಿಟ್ಟೆಗಳನು ಬಿಟ್ಟು
ಹಾಡಿದೆ ನೀ ಕುಣಿ ಕುಣಿದು...

ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ದೋಸ್ತಿಯ ನೋಡಿ
ನಕ್ಷತ್ರಲೋಕಕೂ ಮರ್ತ್ಯಯ
ಮೂಡಿತಂತೆ..
ನಿನ್ನ ನಿಶಾಂತ ಮನಸಿನೊಳು ಒಂದು
ಪುಟ್ಟ ಗೂಡ ಕಟ್ಟಿ ಪ್ರೀತಿಯ
ದುಂದುಬಿಯ
ನಾ ಮೊಳಗಿಸಿ ಬಂದೆ.

ಮುರಿದ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಗೆ ಮೈತ್ರಿಯ
ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕಿ..
ಮುದುಡಿದ ಹೂವಲಿ ನೂರಾರು
ಬಣ್ಣವ ತುಂಬಿ ಬದುಕಿಸಿದೆ
ಈ ಹೆಣ್ಣನು..

ಈ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನನು ನಿನಗೆ
ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳುತಿಹಳು
ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಕಾಯುವೆ
ನೀ ನನ್ನ ಕನಸನು
ಎಂದು ನಂಬಿಹಳು..

ಸೊರಗಿದ ಮನದಲಿ
ನಿನ್ನಯ ಸಪ್ಪಳವೊಂದೇ
ಕೇಳುತಿಹುದು.

ಸಾವಿರ ಜನುಮ ಕಳೆದರು
ನನ್ನ ಹೃದಯ ನಿನ್ನನೇ
ಪ್ರೀತಿಸುವುದು..

ನೀ ಮುದ್ದಾಗಿ ಮಲಗಿರುವಾಗ
ನಿನ್ನ ಮೊಗವ ಕಂಡು
ಆ ಚಂದಿರನು ನಾಚಿ
ಮರೆಯಾದ.

ನೀ ಕೆಲಕೆಲ ನಗುವುದ
ಕೇಳಲು
ಗಾಳಿಯು ಬೀಸುವುದ ಮರೆತು
ನಿನ್ನೊಳು ಸೆರೆಯಾದ..

ನಿನ್ನ ತುಂಟ ಕೋಪದಲಿ
ಸಣ್ಣ ಮನೆಯೊಂದ
ಕಟ್ಟಿ ನಾನದರೊಳು
ಪ್ರೀತಿಯ ಉಸಿರ
ಊದಲೇ..

ನಿನ್ನ ಮುದ್ದು ಬೈಗುಳಗಳ
ಕೇಳುತ ನಾ
ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ
ಕುರಲೇ..

ನಿನ್ನ ನನ್ನಯ
ರೆಪ್ಪೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ
ಕಾಯುವ ಕೆಲಸವ
ನಾ ಕೇಳುವೆ.
ನನ್ನ ಎದೆ ಬಡಿತವು
ನಿನ್ನನು
ಆವರಿಸಿರುವುದ ನಾ
ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಲೇ..

ಸೋಜಿಗ ಜಗದೊಳು
ನೀನೇ ನನ್ನಯ
ಸೋಜಿಗ..
ನಿನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಹೃದಯದೊಳು
ಕಾಯ್ದಿರಿಸು ನನಗೊಂದು
ಶಾಶ್ವತ ಜಾಗ..

ಸೊರಗಿದ ಮನದಲಿ
ನಿನ್ನಯ ಸಪ್ಪಳವೊಂದೇ
ಕೇಳುತಿಹುದು.
ಸಾವಿರ ಜನುಮ ಕಳೆದರು
ನನ್ನ ಹೃದಯ ನಿನ್ನನೇ
ಪ್ರೀತಿಸುವುದು..
ನಿನ್ನನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು...

ದೂರದ ಮರದಲಿ
ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಯ ಗೂಡ ಬಳಿ
ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಬದುಕುವ
ಆಸೆ..

ನನ್ನದೆಲ್ಲವ ತೊರೆದು
ದೂರದ ಕಾಡನು ಸೇರುವ
ಆಸೆ..

ಈ ನಶ್ವರ ಜಗದ
ನಗ್ನ ಸತ್ಯ ಅರಿತ ಮೇಲೆ
ಇರಲಾರದೆ ಇಲ್ಲಿಂದ
ತೊಲಗುವ ಆಸೆ..

ಸೇರುವೆನೆಲ್ಲಿಗೋ ತಿಳಿಯದು
ಎನಗೆ
ಆದರಾ ಪರಪಂಚ ಇಲ್ಲಿಯ
ಹಾಗಿರಬಾರದೆಂಬ ಆಸೆ..

ಪ್ರೀತಿಸುವವರಾರು ಇರಬಾರದು
ನನ್ನ ಬಳಿ

ಯಾರೂ ಈ ಜಗದೊಳು ಇರಬಾರದು
ನನಗಾಗಿ ಎಂಬ ಆಸೆ..

ಇನ್ನೂ ಆಸೆ ಪಡುತ್ತಿದೆ ಈ
ಹುಂಬ ಹೃದಯ
ಅಯ್ಯೋ!! ಈ ಹುಚ್ಚು ಮನಕ್ಕೆ
ಆಸೆಯೆಂಬ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡಬೇಕು
ಎಂಬ ಆಸೆ..!

ಕಳೆದುಹೋಗಿರುವೆ...

ಹುಡುಕಲಿ ನನ್ನನು ಎಲ್ಲಿ?

ನೀ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ತುಟಿಯ ಅಂಚಲೋ?

ನೀ ನಗಿಸಿದ ನಗುವಿನ ಮರೆಯಲೋ?

ನಿನ್ನ ಉಸಿರು ತಾರಿದ ನನ್ನ ಉಸಿರಲೋ?

ಹುಡುಕಲಿ ನನ್ನನು ಎಲ್ಲಿ?

ನೀ ನನಗಾಗಿ ಹಾಡಿದ ಸಾಲಲೋ?

ನೀ ನನ್ನನು ತೊರೆದು ಹೋದ ಕ್ಷಣದಲೋ?

ನನ್ನ ಕಣ್ಣಂಚಿನಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿದ ಹನಿಯಲೋ?

ಹುಡುಕಲಿ ನನ್ನನು ಎಲ್ಲಿ?

ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಗುತಿಲ್ಲ ಸುಳಿವು..

ಈಗ ತಿಳಿಯಿತು..

ಕಳೆದುಹೋಗಿರುವ ನಾನು

ಬಂದು ಸೇರಿರುವೆ ನಿನ್ನನು.....

ಬಾಲ್ಯದಲಿ ಕಂಡ ತಾರೆಗಳೂ
ದೂರವಾಗಿವೆ ಇಂದು...
ನಾ ನಗುತಿದ್ದ ನಗುವು
ಮರೆಯಾದದ್ದು ಎಂದು?

ಬಾಳ ಯಾತ್ರೆಯಲಿ
ಪ್ರತಿ ಮೈಲಿಗಲ್ಲಿಗೂ
ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ ನನ್ನ ಮುಗ್ಧತೆ
ಮುಗ್ಧ ಮನಸು ಹೋಗುತ
ಹೋಗುತ ಬದಲಿಸಿ
ಹೋಯಿತು
ನನ್ನ ಬಾಳ ಕತೆ...

ಬಾನಲಿ ಮಿನುಗುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಷ್ಟು
ಮುತ್ತು ಜಾರಿದವು ಕಣ್ಣು ತುದಿಯಿಂದ..
ಎಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ತಾರೆಗಳ...
ಕತ್ತಲು ತುಂಬಿದೆ ನನ್ನ ಬಾಳೆಲ್ಲ...

ಎಂದು ಬರುವನೋ ಆ ಸೂರ್ಯ
ಮಾಸುವುದಾಗ ಈ ಚುಕ್ಕೆಗಳ ಬಣ್ಣ...
ಮತ್ತೆ ಕತ್ತಲು ಬಂದರೂ ಸರಿಯೇ
ರವಿ ಮರಳಿ ಉದಯಿಸುವನು ನನಗಾಗಿಯೇ

ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣೆಪ್ಪೆಯ
ತುದಿಯಲಿ
ನಿಂತ ಹನಿ
ಕೊಲ್ಲುತಿದೆ ನನ್ನ..
ಆ ನೋವಿನ ಹನಿಗೆ
ಕಾರಣ ನಾ..

ಆ ನೋವಲೂ
ನಗುತಿರುವೆ ನೀ..
ನಿನ್ನ ಅಂತರಾಳವ
ಅರಿವ ನಾನು
ಅಳುತಿರುವೆ
ಮನದಲಿ..

ನಿನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯ
ನಾ ಹುಸಿಗೊಳಿಸಿದೆ.
ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸಲಾರದೆ
ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ನಂದಿದೆ..
ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ನಂದಿದೆ..

ನಿನ್ನ ಖುಷಿಯೇ
ನನಗೆ ಮುಖ್ಯ..
ಅದಕೆ ಕಾರಣನು
ನಾನೋ ಅಲ್ಲವೋ
ಎಂಬುದಲ್ಲ..

ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣೊಳಗೆ
ನನ್ನ ಬಿಂಬ ಕಾಣುವ
ಯೋಗ್ಯತೆಯ ನಾ
ಕಳೆದಿರುವೆ..

ನನ್ನದೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು
ಗೋಗರೆಯುತಿದೆ
ನನ ಮನಸು..
ಆದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು
ಕ್ಷಮಿಸು ನನ್ನನು.

ನೀನಾಗಿರದ ನೀನಿನಲ್ಲಿ ನೀನಿರುವುದು ನಿನಗಾಗದ ಮಾತು...

ನೀನು ನಿನ್ನದಲ್ಲದವರಿಗಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನಡುನೀರಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು
ನಿನಗೊಪ್ಪದ ಮಾತು...

ನಿನಗೇನಾದರೂ ನನಗೇನೆಂದುಕೊಳ್ಳುವ ನೀನುಗಳೊಡನೆ ನಿಂತಿರುವ
ನಿನಗೆ , ಪರ ನೀನುಗಳೊಡನೆ ನಂಬಿಕೆ ಸಲ್ಲದ ಮಾತು...

ನಿನ್ನನು ಅನುಕೂಲದ ನಿಮಿತ್ಯ ಶ್ಲಾಘಿಸುವ ನೀನುಗಳ ಸಂಗಡ ನಿನಗೆ
ತರವಲ್ಲದ ಮಾತು...

ನೀನು ನೀನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು ಪರ ನೀನುಗಳಿಗಾಗಿ ಬದುಕದೇ
ನಿನಗೊಪ್ಪುವ ಹಾಗೆ ಬದುಕುವುದೇ ನಿನಗೊಪ್ಪುವ ಮಾತು....

ನಿಯಮ ನಿಯಮಗಳ
ನಡುವಣ
ಸೂರ್ಯನಿಂದುದಯಿಸಿದ
ದಿಕ್ಕು
ಪಡುವಣ...

ಕಣ್ಣೆದುರು ಕಂಡರೆ ಕಾಣುವುದು
ಬರಿಯ ಕೆಂಪು ಕೆಂಪು
ಮೂಗಿಗೆ ಬಡಿಯುತ್ತಿದೆ
ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ರಕ್ತದ ಕೆಂಪು....

ನಗುವು ನೀರಾಗಿ
ಮನವು ಬರಡಾಗಿ
ಭೂಮಿಯೇ ಮಸಣವಾಯ್ತು..

ಏಕ ಜಗವಿಂದು
ನಿರ್ಜನ..
ಭೂಮಿಯು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ
ರಕುತದಿ ಮಜ್ಜನ...

ಮಣ್ಣ ಕಣಕಣದಿ
ನೆತ್ತರೌತಣ..
ಮಹಾ ಕಾಳಿಯ
ರೌದ್ರನರ್ತನ....

ಏನಾಯಿತು ಈ ಜಗಕೆ?
ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿಂತಹ
ಕೋಪವೇಕೆ?

ಇವೆಲ್ಲವ ನೋಡಲಾರದೆ
ಸೂರ್ಯನು ಮರುಗಿ
ಮುಳುಗಿದನು...
ಆಗಸದೆಲ್ಲೆಡೆ ರಕ್ತವ
ಚಿಮ್ಮಿದನು...

ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಲಿ ನನ್ನ
ನೋವಾ?
ಹೇಗೆ ನೋಡಲಿ ಈ
ಎಲ್ಲವಾ?

ಕತ್ತಲ ಗೋಪುರ..
ನೆತ್ತರ ವ್ಯಾಪಾರ..
ಹೆಣಗಳು ಹಾಡುತ್ತಿವೆ
ಜೋಗುಳವಾ...
ಇದೆಲ್ಲವ ಕೇಳಬೇಕೆ ನಾ?
ನನಗಿನ್ನೇಕೆ ನೀಡಿಲ್ಲ ಸಾವಾ?
ಇಲ್ಲ! ಬದುಕಬೇಕು ನಾನು..
ಜಗದ ಸತ್ಯ ಅರಿಯಲು..
ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ
ದೀಪ ಉರಿಯಲು..
ಜೀವಿಸಬೇಕು ನಾನು..
ಈ ಮನುಕುಲವ ಕಾಪಾಡಲು..
ನಾನೇ ಆದಿ..
ನನ್ನಿಂದಾಗದಿರಲಿ ಅಂತ್ಯ...
ಸತ್ಯ ಶೋಧನೆಯೇ ನಿತ್ಯ
ನಿರಂತರ ಸತ್ಯ.....

ಹುಟ್ಟುತ ಹೂವಿನ ಹಾಸಿಗೆ
ಮಲಗುತ ಬೆತ್ತದ ಹೊದಿಕೆ..

ಮಣ್ಣಿನ ಮಡಕೆಯೊಳಿರುವ
ದೇಹ
ಕಂಡು ಹಿಡಿಯದು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ
ಬರುವ ಸಾವಾ..

ಒಂದೆಡೆ ಸರಿಗಮಪದದ
ಸುಖ
ಮಗದೊಂದೆಡೆ ಮರಣದ
ಘೋರ ಮುಖ..

ಗುಡಿಸಿಲ ಗೋಪುರ ಗಾಳಿಗೆ
ಹಾರಿ ಗಡಿಯಾಚೆ ಬಿದ್ದಿತು..
ನೀಲ ಮೇಘಗಳು ಕೆಂಪಾದ
ರಕ್ತುತವ ಸುರಿಸಿತು..

ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು
ಮಸಣದ ಸುಗಂಧ ಮೂಸಿತು.
ನೆತ್ತರ ಪೀಡಿತ ಈ ಮಾಂಸದ
ಮುದ್ದೆಯ ಅಸುವು ನೀಗಿತು..

ಮುಗಿಯಿತು ನಿನ್ನ ಜೀವದ ಕಥೆ..
ಈಗ ಪಟ್ಟರೇನು ವ್ಯಥೆ?

ಬಣ್ಣ ಮಾಸಿ
ದುರ್ಗಂಧ ಸೂಸಿ
ಕಣ್ಣಲಿ ಪೊರೆಯಾಗಿ
ಮಣ್ಣಲಿ ಮರೆಯಾಗಿ
ಚಿಂತಿಯು ದೂರಾಗಿ
ಸೋರುವ ಮಡಕೆಯ ಅರಸನಾದೆ ನೀ..
ನೀ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯದ ಆಳಾದೆ..

ವೃತ್ತದಲಿ ಮೂಲೆ ಹುಡುಕುವ
ಕಾಯಕಕೆ ಸಿಲುಕಿ
ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿದೆ ಈ ಜೀವನ
ಹಕ್ಕಿ..

ದುರಾಸೆ ಉಸಿರ ನುಂಗಿ
ಜಿಹ್ವೆ ಸತ್ಯವ ನುಂಗಿ
ಹಿಂಸೆಯೇ ಸುಖವೆಂದು ಹಿಗ್ಗಿದೀ..
ದ್ವೇಷದ ಕಿಚ್ಚು
ನಿನ್ನ ಮತಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಹುಚ್ಚು..

ಬಣ್ಣಗಳ ಬಣ್ಣ ಮಾಸುವ ಮುನ್ನ
ರಕ್ಷಿಸಿಕೋ ನಿನ್ನನ್ನ..
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಸತ್ಯವ ತೊರೆದು..
ಕಾಣದ ಸತ್ಯವ ಹುಡುಕಾಟದಲಿ
ತೊಡಗು..

ಮಿಡುವ ಮನದಲಿ ಸಾಯಬೇಡ
ನೀ ನರಳಿ..
ಪ್ರೀತಿಯೇ ನಿನಗೆ ದೇವರು..
ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಾರೂ ಕಾಯರು..
ಸದಾ ಸತ್ಯವ ಹುಡುಕುತಿರು.....

ನಾ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಮುದ್ದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಾಗಿ..
ನನ್ನ ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡಿದೆ..ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆಯ
ಮೇಲೆ
ಮುತ್ತಿಟ್ಟೆ ನೀನು...
ಖುಷಿಯಲಿ ನಿನ್ನೆದೆಗೆ
ಒದೆಯುತ್ತ ನಗುತ್ತಿದ್ದೆ ನಾನು...
ತಂದೆಯಾದೆ ಎಂಬ
ಹೆಮ್ಮೆಯಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಮೊಗದಲಿ
ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಎಂಬ ತೃಪ್ತಿ ಮನದಲಿ...
ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆಯ ಹಾಗೆ ಸಾರಿದೆ ನನ್ನನು...
ಪ್ರಾಯದ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತೆ ನಾನು..
ಅಪ್ಪಾ ದಾರಿಯಲಿ ಬರುವಾಗ
ಯಾರು ಎಳೆದೊಯ್ದರೋ ತಿಳಿಯೆ
ಮುತ್ತಿಟ್ಟರು ಕೆನ್ನಗೆ..
ನೀ ಮುತ್ತಿಟ್ಟಾಗ ಇದ್ದ
ನಗುವಿರಲಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಮೊಗದಲಿ
ಕಿರುಚಾಡಿದನಪ್ಪ...
ಅಂಗಲಾಚಿದೆ ನಾನು.

ಅಲ್ಲೊಬ್ಬರೂ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ...
ಒಬ್ಬರಿಗೂ ನನ್ನ ಕಂಡು ಕರುಣೆ ಬರಲಿಲ್ಲ...
ಅತ್ಯಾಚಾರವೆಸಗಿದರು ಅಪ್ಪ ನನ್ನ ಮೇಲೆ...
ಈ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರವೆಸಗಿದರು...
ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀ ಮಮತೆಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿದರೂ
ನಾ ಕಿರುಚುವೆನೋ ಏನೋ.... ನನ್ನನು ಕ್ಷಮಿಸು..
ಈ ಲೋಕವಿಷ್ಟು ಹೊಲಸು ಎಂದು ನೀ ಮೊದಲೇ ಏಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ
ಈ ಕೆಟ್ಟ ಜಗತ್ತು ನನ್ನ ಬದುಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು
ಅಪ್ಪಾ ಮುಂದಿನ ಜನುಮದಲ್ಲಾದರೂ ನಾ ನಿನ್ನ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ
ಈ ಹಾಳು ಸಮಾಜ ಕೊಲ್ಲುವ ಮೊದಲು ನೀನೇ ನನ್ನ ಕೊಂದು
ಇಂತೀ
ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೊಳಗಾದ ಈ ದೇಶದ ಮಗಳು...

ಮಾಯವಾಗದ ಮೌನದಲಿ
ಮುಗುಳ್ಳಗುವೆ ನಾನು..
ನನ್ನ ಮಾತನು ಆಲಿಸಿ
ನಕ್ಕೇ ನೀನು...

ನವಮಾಸಗಳ ನೋವಿಗೆ
ಹರುಷಿಸಿದೆ ನಾನು..
ಬೆಳೆದೊಡನೆ ಎನ್ನ
ಮೂಲೆಗೆಸಿದೆ ನೀನು...

ನಿನ್ನದೇ ಲೋಕದಲಿ
ಮುಳುಗಿದ್ದೆ ನಾನು
ಜಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಶೂನ್ಯ
ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ ನೀನು...

ತಾಯಿ ಹೃದಯವೇ ಅಂಬಾರಿ
ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ ನಾನು
ನಾ ಕೊಟ್ಟ ಎದೆ ಹಾಲು
ಹಾಲಾಹಲ ಎಂದೆ ನೀನು..

ನನ್ನ ಮರಣಕಾಲ,
ಇರು ನನ್ನೊಡನೆ ಎಂದೆ ನಾನು...
ಮುತ್ತಿಡುವ ಹೆಂಡತಿ ಇರುವಾಗ
ತಾಯೀಕೆ ಬೇಕು ಎಂದೆ ನೀನು...
ತಾಯೀಕೆ ಬೇಕು ಅಂದೆ ನೀನು!!...

ಮನದ ಶಾಂತಿ ಕದಡಿ
ದ್ವೇಷದ ರಿಚ್ಚು ಹರಡಿ
ವೈಷಮ್ಯದೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ
ಸೋತು ನಿಂತಿದೆ ನಮ್ಮದಿ..

ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ದೂಷಿಸಿ
ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಯಿಸಿ
ಪರರಿಗೆ ಕೇಡು ಬಯಸಿ
ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ ನಾಲಗೆ..

ಕಾರಣವೇ ಅರಿಯದೆ
ನಾ ಹಗೆ ಸಾಧಿಸಿದೆ..
ಯಾಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ
ನಾ ಜಗವ ನಿಂದಿಸಿದೆ..

ನಾ ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ
ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲಾರು ಕೊಂಚವೂ..
ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆ ಯಾರದೋ
ಅರಿವಾಗದೆ ಕಾಡಿದೆ ಚಿಂತೆ..

ಪರರ ಸದ್ಗುಣ ಅರಿದ
ಕಾಲ ಒದಗಿ ಬಂದಿದೆ..
ಮನುಷ್ಯನಾಗುವ ಬಯಕೆ
ಮೂಡುತಿಹುದು ಮೆಲ್ಲಗೆ..

ಮನಸ್ಸಿನ ಬಣ್ಣಗಳೆಲ್ಲ ಕಳಚಿ
ಮೂಡಿತ್ತು ಶಾಂತಚಿತ್ತ
ನಾನೆಂದು ಅರಿತೆನೋ ಅರಿಯೆ
ಈ ಜಗವೇ ಸುತ್ತುತಿಹುದು
ಪ್ರೀತಿಯ ಸುತ್ತ...

ಯಾರು ನಾನು?

ನಾನು ಸುಳ್ಳಲ್ಲೇ ಬದುಕುತ್ತಿರುವೆನೇ?

ಯಾರದೋ ಕನಸಿನ ಪಾತ್ರವೇ ನಾನು?

ಯಾವುದೋ ಆದಿಯ ಅಂತ್ಯವೇ ನಾನು?

ಯಾರಿಗೋ ಗುಣವಾಗದ ಗಾಯವೇ ನಾನು?

ಯಾರದೋ ಅಂತರಾಳದ ಪಿಸುಮಾತೇ ನಾನು?

ಯಾರದೋ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಬಿಂದುವೇ ನಾನು?

ಇದಾವುದೂ ಆಗಿರದೇ

ಯಾರದೋ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿನ ಭಾವವೇ ನಾನು?

ಯಾರದೋ ನಗುವಲ್ಲಿನ ದನಿಯೇ ನಾನು?

ಯಾರದೋ ಕೊಳಲಿನ ನಾದವೇ ನಾನು?

ಯಾರದೋ ಜೀವನದ ಭಾಗ್ಯವೇ ನಾನು?

ಯಾರು ನಾನು?

ಯಾರು ನಾನು?

ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಲಿ?

ಮತ್ತೆ ಬಂದಿರುವೆ ನೀ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ..

ನನ್ನ ಮನದ ಕದವ ಬಡಿಯುತ್ತಿರುವೆ

ಹೊಸ ಹುರುಪಿನಲ್ಲಿ...

ನಿನಗೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮನಸು ನನಗಿಲ್ಲ...

ನೀ ಎಂದರೆ ನನಗೂ ಇಷ್ಟವೇ...

ಆದರೆ ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಎಷ್ಟೋ ರಾತ್ರಿಗಳು

ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮರೆತಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಕಂಗಳು..

ನಿನ್ನ ದನಿ ಕೇಳಲು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ

ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳುತಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮನದ ಧ್ವನಿ..

ನೀ ನನ್ನ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದದ್ದನ್ನ

ಮರೆತಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಹೃದಯ...

ನೀನೇ ಹೇಳು....

ಹೇಗೆ ಮನಸ್ಕೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಲಿ ನಿನ್ನ?

ನೀನೇ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ ನನಗೀಗ ಉತ್ತರ...

ಹೇಗೋ ಮಗದೊಮ್ಮೆ ನಂಬಿ ಒಪ್ಪಲಿ ನಿನ್ನ?

ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಕರೆಯಿತು ಪ್ರೀತಿ
ಕರೆತಂದಿತು ಕಾರ್ಮೋಡದ
ಕೆಳಗೆ..

ಕಳೆದುಹೋದೆ ನೀ ಎನ್ನ
ಜೀವನದಿಂದ
ಕಣ್ಣುಂಬಿತು ಕಣ್ಣೀರಿನ ಛಾಯೆ..
ಕಣ್ಣಂಚಲಿ ಕಾಣುತಿಹುದು
ನೋವು
ಕಾಣದೆ ಹೋದೆ ಎಲ್ಲಿ ನೀನು..
ಕಣ್ ರೆಪ್ಪೆಗಳ ಕರೆ
ಕೇಳಿಸದೇ ನಿನ್
ಕರ್ಣಗಳಿಗೆ....
ನನ್ನ ಎದೆಯ ಕಂಬನಿ
ಕಾಣಿಸದೇ ನಿನ್ ಕಂಗಳಿಗೆ...

ಕಾಣದೆ ನಿನ್ನ ಕಳೆದುಹೋಗಿದೆ ನಗು
ಕಾಪಾಡು ಬಂದು ಈ ಬಡಪಾಯ ಬದುಕನು..
ಕಾಣದ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದೆ ಕನಸು
ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ನನ್ನಿಂದ ದಯಮಾಡಿ ಮನ್ನಿಸು..
ಕಾನನ ಕಾವ್ಯ ಭರಿತ ಶೃಂಗಾರದಿ
ಕರೆಯುವೆ ನಿನ್ನನು...
ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನನು ಕೂಡು ಬಾರೆ..
ಕಾವಲಾಗುವೆ ನಮ್ಮ ಕನಸಿಗೆ
ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನನು ಕೂಡು ಬಾರೆ....
ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನನು ಕೂಡು ಬಾರೆ....